

PRIKRITO VAROVALO

VEČNI LUNIN KOLEDAR

Da bi zagotovili zdravo in prijetno bivanje so posoški staroverci izdelali pripomoček, ki je general duhovno polje visokih moči. Pripomoček pa niso mogli kar tako pokazati, ker so znanje, na podlagi katerega so ga naredili, v tistih časih zelo preganjali, zato so ga bili staroverci primorani nekako prikriti. Domiselno so ga umestili v les kot večni lunin koledar. Tako je rabil dvojnemu namenu: bil je res pravi koledar, obenem pa še varoval ljudi in živino. Njegovo polje se je širilo po hiši in bližnji okolici, krepilo je ljudi in domače živali. Izdelali so ga pred več kot dvesto leti.

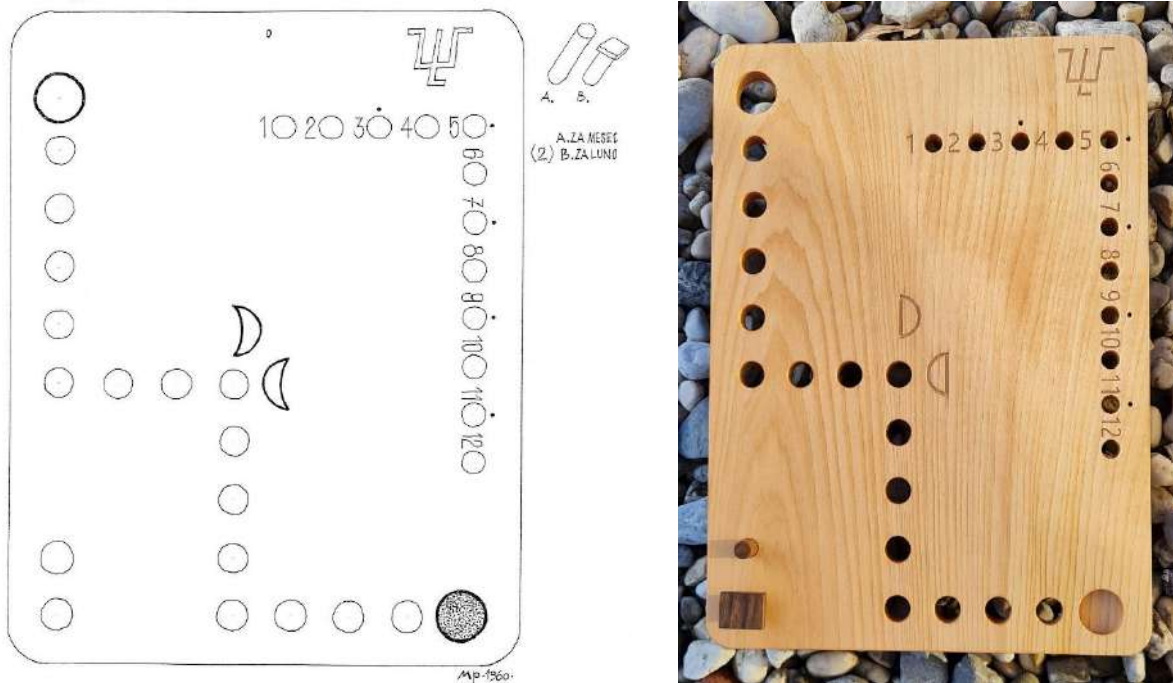
Izdelava replike večnega luninega koledarja

Risbo *večnega luninega koledarja* je objavil Pavel Medvešček v svoji knjigi *Iz nevidne strani neba* na strani 311. Knjiga je izšla leta 2015, izdal pa jo je Inštitut za arheologijo ZRC SAZU.

Koledar je bil vrezan v lipovo desko, visoko 26,5 cm, široko 19 cm. Razmerje med višino in širino že takoj zbudi pozornost poznavalcev, saj znaša 1,394. Je zelo blizu razmerja $\sqrt{2}$ oziroma preračunano 1,41. Izvirni lunin koledar se žal ni ohranil, ohranila se je le risba, ki jo je narisal Pavel Medvešček po izvirniku, ki ga je videl pri *Jerneju Jernejčku*. Ta mu je razkril določena spoznanja in navade starovercev. Da bi bolje razumeli delovanje tega pripomočka, smo po Medveščkovi risbi še sami izdelali natančno repliko. Oboje kaže slika 1.

Pravokotnik je geometrijski lik, vendar je lahko tudi simbol. Simboli so ideogrami, ki imajo duhovni potencial. Pomeni, da generirajo duhovno polje visoke moči. Seveda niso vsi pravokotniki simboli, ampak le tisti, ki so v resonančnem razmerju. V Posočju smo našli še več primerov uporabe pravokotnikov v resonančnih razmerjih ne samo iz tistega časa, ampak celo iz starejših časov.

Za izdelovanje predmetov v skladu z resonančnimi razmerji je v staroverski srenji skrbel *dehnar*. Tako so imenovali duhovnega vodjo starovercev, ki je bil vodja tolikšnega območja, kolikor ga je bilo mogoče prehoditi v enem dnevu.

Slika 1: Večni lunin koledar – Medveščkova risba in naša replika v lesu.

Staroverci so svojega dehnarja in njegovo znanje močno in neomajno varovali

Staroversko znanje ni bilo dostopno kar vsem članom skupnosti. Le dehnar in njegovi najožji sodelavci, ki so jim rekli *trije zapriseženi*, so bili seznanjeni z njim. Znanje je lahko prenašal naprej samo stari dehnar, ki je na svojem območju poiskal mladeniča z največjim občutkom za zaznavanje duhovnih razsežnosti narave in ga nato poučeval vrsto let.

Staroverci so vedeli, kdo je njihov dehnar, vendar so to varovali kot največjo skrivnost. Nihče zunaj staroverske srenje ni smel vedeti, kdo to je, niti kdo so zapriseženi. Takšna stopnja tajnosti je bila namreč nujna. Člani večinske katoliške religije so staroverce zmerjali s pogani in jih tako zelo preganjali, da so bila ogrožena njihova življenja. Medvešček je v svoji knjigi poročal tudi o primeru, ko je dehnar nenadoma izginil.

Pripadniki večinske religije niso preganjali samo dehnarjev, uničevali so tudi staroverske naravne sisteme, ki so jih staroverci postavili z namenom, da

ohranjajo ravnotežje v pokrajini. Zvečer pred božičem leta 1925 so v pomembnem staroverskem svetišču Padence razstrelili »lunin kamen«, ki je bil pomemben element staroverskega svetišča, natančneje, razpršeni ognjeni potencial dvojnika. S tem dejanjem so močno zmanjšali duhovni potencial celotnega območja na katerem je deloval dehnar ter škodili vsem ljudem, ki so tam živeli, ne samo starovercem.

Seveda so staroverci poskrbeli tudi za svojo zaščito. Uporabljali so ofenzivno in pasivno vrsto zaščite. Ofenzivna zaščita staroverske skupnosti so bile trojke, ki so jih imenovali »črna vahta«. To je bila skupina izurjenih treh mož, ki so fizično ukrepali proti vsakemu, ki je ogrožal člane staroverske skupnosti. Tej skupini je poveljeval dehnar in je vedno ukrepala na območju sosednjega dehnarja. Seveda ni potrebno posebej poudariti, da nihče v staroverski srenji ni vedel, kdo so člani črne vahte.

Takoj po hujšem napadu na člana staroverske skupnosti je dehnar odredil ukrepanje. Ukrep je bil zelo učinkovit in za to se je takoj razvedelo. Tisti, ki so sovražili pogane, so dobro vedeli, da bodo hude posledice, če jih bodo ogrožali. Žal se je lahko samo na takšen način ohranjalo znosno sožitje med staroverci in drugimi člani skupnosti.

Pasivno obliko zaščite pa so staroverci vgrajevali v naravne sisteme, v posamezne elemente naravnih sistemov in predmete za vzpostavljanje duhovnega ravnotežja v hiši. Te predmete so imenovali »hišna varovala«. To so bili izdelki, ki so povečali duhovno moč na območju posamezne hiše. Medvešček je v svoji knjigi omenil več takih predmetov. Od vseh omenjenih smo doslej uspeli podrobneje raziskati le brusčin in večni lunin koledar.

Pasivna oblika zaščite elementov naravnih sistemov je temeljila na kamuflaži. Elemente so vgradili v okoliško naravo tako, da so bili videti kot njen del in ne kot del duhovnega sestava. Na primer, naravni sistem okoli vasi Volarje, ki ima obliko štirikotnika, je tako obsežen, da potrebujemo zanj dan hoje. Vsi njegovi bistveni deli so videti kot del narave. Celo predor skozi hrib, ki je očitno delo človeških rok, velja za ostanek iz prve svetovne vojne, čeprav bi bil za takratno vojno taktično povsem napačno zasnovan. Tudi naravni sistem v tolminskih koritih je bil zgrajen kot nekakšen spodleteli projekt napeljave toplovoda za prihodnje toplince, ki pa niso bile nikoli zgrajene, zgrajeni pa so bili ustrezni predori. Ti so omogočili delovanje celotnega sistema, ki s svojo duhovno močjo napaja mesto Tolmin.

Staroverci so svoje duhovne sisteme prikrili tako, da so bili vsem na očeh. Bili so tudi praktično uporabni in niso bili samo tisto, čemur so bili v resnici namenjeni. Enako je bilo z večnim luninim koledarjem, ki je sicer bil koledar, obenem pa je še varoval hišo, ljudi in živino, ali, kot bi rekli danes, bil je regulator biopolja izredne kakovosti in velike moči.

Če bi tedaj razkrili še drug namen luninega koledarja, bi ogrozili stanovalce hiše, kjer so imeli takšen koledar, saj bi jih razkrili kot staroverce, lipovo desko pa bi jim uničili, tako kot so tudi druge »poganske« predmete. Ljudje so pripadnost staroverski srenji prikrivali tudi tako, da so redno obiskovali cerkvene verske obrede, da se vsaj navzven niso razlikovali od drugih ljudi.

Kako je deloval lunin koledar

Koledar je moral viseti na zidu, sicer ne bi učinkoval, in duhovno ravnotežje v hiši bi se porušilo. Način uporabe koledarja je natančno opisal Pavel Medvešček, kot mu je to leta 1960 zaupal Jernej Jernejčkov, s Kambreškega 70, zato je najboljša, da njegov zapis navedem kar v celoti:

Vse, kar vidim, so lunine mene. Kako deluje, mi boš pa moral povedati.

Jernej: Uporaba je zelo preprosta. Začnemo na levi strani zgoraj s polno luno. Krogci pod njo pa predstavljajo dneve. Osmega dne pridemo do zadnjega krajca. Čez nadaljnjih osem dni pa do mlaja. Tam se potem po levi strani vračamo po isti poti, dokler ne pridemo po osmih dneh do prvega krajca in čez osem dni zopet do polne lune. Od tam pa ponovno v drugi mesec, in tako vse do decembra, ko je leta konec.

Jernej, ko gledam to, kar mi kažeš, ima mesec trideset dni. Tako ti bo ob koncu leta primanjkovalo kar nekaj dni.

Jernej: Ne skrbi, tudi na to je mislil izumitelj koledarja. Manjkajoče dneve pridobiš tako, da meseca marca, maja, julija, septembra in novembra prvi luni namenimo namesto enega, dva dneva. To je tudi na koledarju označeno s piko.

Zakaj pa so tisti dve luknjici levo spodaj?

Jernej: Tam sta nameščena dva klina, ko koledar miruje. Z enim označimo mesec v letu, z drugim pa lunine dneve. Klin, ki zaznamuje lunine dneve, je zelo pomemben, ker nam pove, da je na primer prvih pet dni po polni luni čas za nabiranje in uživanje zdravih zelišč, pa tudi za presajanje sadik. Prav tako tudi

za sekanje drv. Dnevi pred in po mlaju pa so neugodni skoraj za vsa opravila. Mnogim je takrat moten tudi spanec, pa tudi počutje ni najboljše. Takrat, če je le mogoče, tudi svoje telo pustim počivati in mirovati, delam pa le najnujnejše stvari. Pijem le izvirsko vodo, jem pa samo sadje in zelenjavo. Pa tudi na pot po opravkih ne grem nikoli. Morda še to. Med letom uporabljam za čaje le sveža zelišča, kot je učil Brezar. Pozimi pa le posušena, kot to po zakonih narave počnejo tudi živali.

Kaj pa je tisti znak na koledarju, ki je desno zgoraj?

Jernej: Znanec, ki mi ga je dal, je rekel, da gre verjetno za hišni znak, saj je imel vsak koledar drugačnega. Vsi pa so bili narejeni v istem času in za vse staroverske hiše, ki so bile takrat pod Kolovratom. Dehnar je menda rekel, da je bilo to pred dvesto leti¹.

Kako so določili resonančno razmerje pravokotnika 1:√2

Dehnarju ni bilo treba poznati natančne vrednosti za $\sqrt{2}$, ki je 1,41, saj je isto resonančno razmerje mogoče določiti v pravokotniku z razmerjem stranic 7:5. Tako dobimo vrednost 1:1,4. Lunin koledar, izdelan po Medveščkovih napotkih, ima razmerje 1:1,394. Gre za majhno odstopanje in tudi dimenzije lipove deske so še v resonančnem razmerju. Njena duhovna moč doseže območje »prvi nastanek« po tau².

Pri izdelavi staroverskih predmetov, gradnji hiš in cerkva so poleg razmerja 1:√2 uporabljali še druga resonančna razmerja v pravokotnikih, ki jih bom samo naštel: 1:1 in 1:1,5 in 1:2 in 1:3 in 1:4 in 1:√3 in 1:√[3]{2} in 1:naravni logaritem iz e. Našteta resonančna razmerja so uporabljali v različne namene, odvisno od tega, ali so želeli v naravni sistem vgraditi entropijo, natančno določen potencial ali samo povečati njegovo duhovno moč.

Vsa ta razmerja je mogoče zelo preprosto določiti z vrvico in količkom ali pa s šestilom in ravnilom.

¹ Pavel Medvešček je pogovor o luninem koledarju opravil leta 1960.

² TAO: temeljni red vesolja, kot ga razlaga kitajska kulturna dediščina. Pozna več duhovnih stanj, najvišje je praznina, vendar je nemanifestirana. Vsa ostala duhovna stanja je mogoče meriti z radiestezijsko metodo, tudi »prvi nastanek«, ki se izoblikuje iz praznine kot prva kal manifestiranega. Prvi nastanek je najvišje in najmočnejše duhovno stanje v manifestiranem svetu.

Potenciranje duhovne moči z resonančnim razmerjem 1: $\sqrt{2}$

Večni lunin koledar je zasnovan tako, da pridobiva duhovno moč s potenciranjem moči posameznih elementov, ki omogočajo njegovo delovanje.

Če se v duhovnem polju večkrat ponovi zaporedje naravnih sistemov v resonančnem razmerju, se duhovna moč celotnega polja multiplicira, stopnjuje se hitreje kot pri seštevanju.

Celotni naravni sistem pa mora biti postavljen na enotno osnovo, ki je tudi sama v resonančnem razmerju. Osnova, na katero so postavljeni posamezni elementi, mora že sama po sebi imeti čim večjo duhovno moč.

V našem primeru so staroverci izdelali osnovo v resonančnem razmerju 1: $\sqrt{2}$. Lipov les že sam po sebi ima osredotočeno duhovno moč, ki je primerljiva s *peto močjo*³. Če na to osnovo postavimo pravokotnik z resonančnim razmerjem že pride do prvega potenciranja moči. Potencirata se duhovna moč lesa in resonančnega pravokotnika. Duhovna moč, ki se razvije v pravokotniku, pa je surova, nima višjih harmonikov oziroma nima barvite informacije. V takšno duhovno moč se še ni vselila zavest, zato v prostoru ne učinkuje selektivno, ni prilagojena vsakemu človeku posebej. To se lahko takoj popravi z zaokrožitvijo vogalov, zato so tudi pri luninem koledarju vogale zaokrožili.

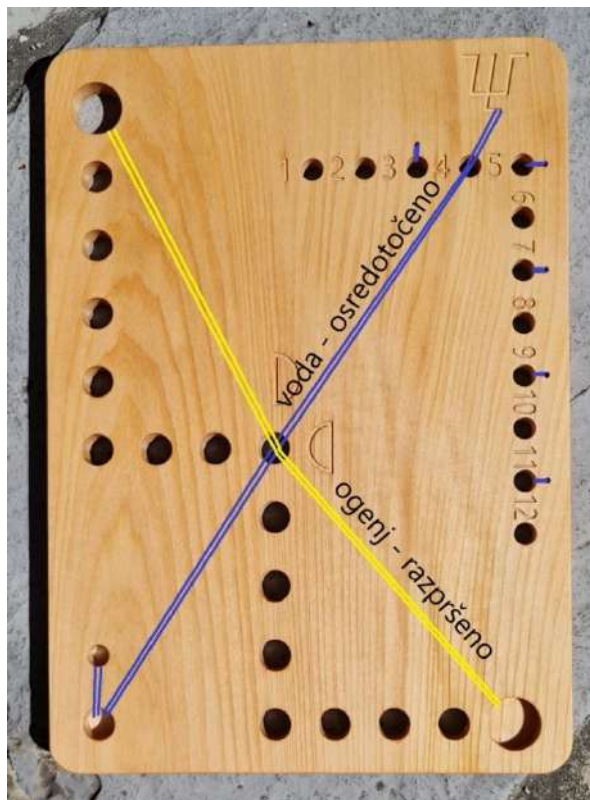
Lunin koledar je ploščat, tenak in ima izvrtane luknje. Vse to mu podeli potencial v znamenju vode. Ta potencial pa je najboljša osnova za gradnjo naravnih sistemov, saj tudi naš planet ima potencial v znamenju vode.

Potenciranje duhovne moči s klinoma za luno in mesece

V spodnjem levem vogalu deske sta izvrtani dve luknjici. Tam počivata oba klina, ko koledar miruje. To vidimo na sliki 1, spodaj levo. Klin, ki označuje luno, je nekoliko debelejši, klin za mesece pa tanjši in je nad njim. Oba klina ne moreta imeti enakih premerov, saj se klin za luno pomika po poti lune, klin za mesece pa po luknjicah za mesece.

³ *Peta moč* je duhovno stanje, kot so ga poznali posoški staroverci. Nastane s stopnjevanjem *tretje moči*. *Tretja moč* se formira znotraj trikotnika v zemeljskem tročanu. *Peta moč* se formira tudi na druge načine, vsebuje pa toliko entropije, da lahko predela razpršeno polje, ki se širi okrog baznih postaj 4G in 5G.

Klin za luno je spodaj cilindričen, navzgor pa se razširi v pravokotnik. Za koledar je bil izdelan pravokotnik v resonančnem razmerju $1: \sqrt[3]{2}$, ali povedano preprosteje, v razmerju 5:4. Ko se tako izdelan klin vstavi v luknjo za luno, njegov cilindrični del moli ven le nekaj milimetrov. V naravnih sistemih so staroverci uporabljali enak element – skalo na podstavku, le da je bila tam veliko večja. Skala na podstavku ima potencial v znamenju vode, prav takšen potencial ima tudi naš lesen klin, saj gre za enako obliko. Učinkujeta oblika in duhovna moč snovi, iz katere je izdelana, v tem primeru je klin za luno izdelan iz orehovega lesa. Potential lesenega valja močno okrepi nastavek – pravokotnik v resonančnem razmerju 5:4. Klin za luno dobi duhovno moč *prvega nastanka* po tau.

Slika 2: Povezave potencialov s kačjimi črtami – koledar brez klinov.

Nad njim je klin za mesece, ki ima obliko valja, je visok in ozek, zato dobi potencial v znamenju ognja.

Če oba klina izvlečemo, vidimo v spodnjem levem kotu dve luknji (slika 2). Spodnja ima nekoliko večji premer kakor zgornja. Če sta luknji druga ob drugi nastane ideogram oziroma zapis z znaki. Ta ideogram pomeni *dvojniki*.

Dvojniki so naravni sistemi iz dveh potencialov. En potencial je v znamenju vode, drugi v znamenju ognja. Če sta oba potenciala na osnovi, ki ima visoko duhovno moč, se pojavi kačja črta, ki ju poveže, in tako nastane naravni sistem – dvojniki.

V našem primeru imamo posebno obliko ideograma, kjer ima zapis določen pomen in hkrati to tudi je. Zaradi visoke duhovne moči deske iz lipovega lesa, v katero sta izvrtani luknjici, se med njima vzpostavi kačja črta, in ideogram postane tudi vsebina, ki jo označuje.

Ideogramski zapis vsebine, ki je hkrati tudi ta vsebina, imenujemo simbol. Simbol je oblika z močnim duhovnim poljem ne glede na to ali je to polje osredotočeno ali razpršeno. Če neka oblika nima močnega duhovnega polja, ni simbol.

V dvojniki mora imeti vodni potencial večjo moč od ognjenega, zato ima lunin koledar luknjo za luno večjo od luknje za mesece. Vodni potencial mora imeti osredotočeno polje, ognjeni pa razpršeno. Manjša luknja po algoritmični duhovni naravi dobi potencial v znamenju ognja, večja pa v znamenju vode.

V spodnjem levem vogalu je nad luknjo za luno izvrtana luknja za mesece, ki je manjša, zato dobi potencial v znamenju ognja. Da bi pomagali naravnemu sistemu smo izvrtali luknjo s premerom osem milimetrov. Pri tem premeru dobi krog potencial v znamenju zemlje. Ta potencial pa vsebuje entropijo, torej ustreza namenu. Če naravne sisteme zasnujemo po algoritmični duhovni naravi so bolj učinkoviti.

Če vstavimo oba klina v spodnji levi vogal nastane dvojniki, ki se napajata iz položaja lukenj in iz oblik obeh klinov.

V luninem koledarju se med vogali izoblikujejo dvojniki

Kot smo že omenili je pravokotnik simbol. V duhovno polje tega simbola se lahko najbolj učinkovito poseže prek njegovih diagonal. Algoritmi duhovne narave po obeh diagonalah povlečejo kačji črti. Če na njih postavimo simbole to močno okrepi polje celotnega naravnega sistema.

V spodnjem levem kotu luninega koledarja je slepa luknja v znamenju vode, diagonalno, v zgornjem desnem kotu, pa je vrezano hišno znamenje. Glej sliko 2. To znamenje ima razpršeno polje v znamenju ognja z visoko močjo entropije. Torej imamo dva različna potenciala: spodaj levo voda, osredotočeno, zgoraj desno ogenj, razpršeno. Oba potenciala se povežeta z osredotočeno kačjo črto v

znamenju vode, kot kaže slika 2. Nastane dvojnik in njegova moč se multiplicira z ostalimi.

Dvojnik prav tako nastane po diagonali zgoraj levo, med zgornjo luknjo, ki označuje polno luno, in slepo luknjo, spodaj desno, ki označuje mlaj. Zgoraj levo je potencial v znamenju vode, osredotočen, spodaj desno pa ognjeni potencial, razpršen.

Potenciala bi se morala povezati s kačjo črto v znamenju vode, ki bi morala biti osredotočena, vendar takšna črta že poteka od zgornjega desnega vogala do spodnjega levega. Algoritem narave pa ne dopušča sekanja dveh enakih vodnih kačjih črt, zato kačjo črto, ki poteka iz vogala zgoraj levo do vogala spodaj desno, razglasi. Dodeli ji potencial v znamenju ognja, ki je razpršen. To je označeno na sliki 2.

Razpršen potencial kačje črte dodaja entropijo v sistem, kar je zelo dobro, saj mora vsak naravni sistem vsebovati dovolj entropije, sicer ne bi bil v ravnotežju. Večja kot je izhodna moč sistema, več entropije mora vsebovati. Tudi ta kačja črta povezuje dva potenciala v dvojniku, ki se multiplicira z ostalimi.

Dvojniki med luknjami za mesece

Dvojniki se oblikujejo tudi med luknjo za mesece in njeno oznako, ko mora klin za luno počivati en dan. Tam sta izvrtani luknji, ki sta zelo blizu druga drugi. Ena je večja, druga pa zelo majhna. To je ideogramski zapis za dvojnik, ki pa ni le zapis, ampak dvojnik tudi je. Manjša luknja po algoritmih duhovne narave dobi potencial v znamenju ognja, večja pa v znamenju vode.

Oba potenciala se povežeta s kačjo črto in med njima nastane dvojnik, ki ima majhno moč, vendar je tam pet takšnih dvojnikov, ki se z drugimi vred multiplicirajo v naravni sistem.

Okrog klinov nastaneta truj in tročan

Kline za luno in mesece je treba premikati, tistega za luno vsak dan. Ko je klin postavljen tako, da sta ob njem na vsaki strani dve prosti luknji v ravni črti, nastane *truj*.

Pri klinu za luno ima truj potencial v znamenju vode, sosednji luknji pa dobita potencial v znamenju ognja. To ni najboljša geometrija, saj prisili algoritem, da

luknjam dodeliti ognjeni potencial, pri tem pa sistem porabi nekaj energije, vendar klin za luno kljub temu doseže *peto moč*.

Nekoliko večjo moč ima klin za luno, ko je v vogalni poziciji, na primer na lokaciji prvega in zadnjega krajca, kot je prikazano na sliki 3, kjer formira tročan, ki je na sliki 3 označen belo. V tem primeru se med klinom in obema luknjama oblikuje tročan. Klin ima potencial v znamenju vode, isti potencial imata tudi obe luknji, ki sta v trikotniku.

Slika 3: Povezave vseh potencialov s kačjimi črtami in pozicija klinov, ki omogoči največjo moč luninega koledarja.

Trije vodni potenciali pa formirajo tročan z razpršenim duhovnim poljem, to pomeni, da vsebuje entropijo, ki je v tem primeru zaželeno, saj je nujna za delovanje naprave oziroma luninega koledarja kot varovala. Če je v zelo močnem duhovnem polju veliko entropije, ne sme pa je biti preveč, polje še vedno ostaja

v ravnotežju in takšno polje lahko predela zelo visoko entropijo. To pomeni, da je zelo učinkovito in koristi ljudem in domačim živalim.

Enake razmere nastanejo tudi okrog klina za mesece, ki je v znamenju ognja. Ko je klin v ravni črti z dvema sosednjima luknjama nastane ognjeni truj. Na vokalni poziciji, položaj ob mesecu maju, pa nastane zemeljski tročan z osredotočenim poljem. Prikazan je na sliki 3, zgoraj desno. Oba klina, za luno in za mesece, pripomoreta k celotni moči sistema, saj se tudi njuna moč multiplicira.

Duhovna moč luninega koledarja se spreminja

Duhovna moč okoliškega polja se stalno spreminja, ker se prilagaja naravnim ciklom geomagnetnega polja. Na geomagnetno polje Zemlje vplivajo vrtenje Zemlje, kroženje Lune okoli Zemlje, kroženje Zemlje okoli Sonca in medsebojni položaji planetov in Sonca.

Vrtenje Zemlje in njeno potovanje okoli Sonca se odrazi v magnetogramih v geomagnetnih mirnih dneh. V posameznem dnevu je opazna razlika med stanjem geomagnetnega polja ponoči in podnevi. Ta razlika se med letnimi časi spreminja. Pri nas je v času zimskega solsticija ~ 20 nT, v času poletnega solsticija pa ~ 50 nT.

V času pomladnega ekvinokcija, ob prehodu Zemlje skozi mejno ravnino magnetnega polja Sonca, se na večjih zemljepisnih širinah redno pojavlja polarni sij.

Zaradi vpliva Sonca in položajev planetov na magnetno polje Zemlje se spreminja število geomagnetnih neviht med posameznim ciklom, ki traja nekaj več kot 11 let. Ker je cikel geomagnetnih neviht v sozvočju s sončnim ciklom, lahko na podlagi dnevnih zapisov o stanju sončnih peg zanesljivo reproduciramo še Gleissbergov cikel, ki traja približno 90 let.⁴

Geomagnetno polje in duhovno polje, ki ga imenujemo tudi biopolje, sta zelo usklajena. Pojav še ni povsem pojasnjen. Morda gre za isti pojav ali pa za dva, tesno povezana pojava.

Lunin koledar je narejen tako, da omogoča spremenljivo duhovno polje in tako kar najbolje posnema naravne lastnosti, pod pogojem, da se vsak dan premakne klin za luno. Ob vsakem položaju klina za luno in ob vsakem položaju klina za

⁴ ČOP, Rudi SZGG_2017_Cop.pdf in SZGG_2020_Cop.pdf; 3.pdf

mesece se opazijo spremembe. Ker je lunin cikel krajši od enega meseca, obe poziciji nista zmeraj enaki, zato lunin koledar stalno razkriva različne moči duhovnega polja, kar je skladno z naravo, saj se tudi ona stalno spreminja.

Položaji mesecev pa so postavljeni tako, da je marec na lokaciji dvojnika. Klin oblikuje truj, desni potencial truja pa je prav na kačji črti, ki poteka po diagonali. Ko prestavimo klin na april, ta pride natančno na kačjo črto, ki poteka po diagonali. Potem prestavimo klin na pozicijo za maj. Tedaj pride v tročan in v enega od potencialov, ki je prav tako na kačji črti, ki poteka po diagonali.

Vse to omogoči, da se marca začne dvigovati duhovna moč koledarja, upodobljenega v lesu. Aprila je še večja, maja pa lunin koledar doseže največjo moč. Slika 3 kaže položaj klinov za luno in za mesece, ko ima lunin koledar največjo moč. Izumitelj koledarja oziroma hišnega varovala je izdelek zasnoval tako, da je njegova duhovna moč rasla v spomladanskih mesecih. Morda je bilo to povezano s prehrano. Spomladi so že porabili zaloge živil, ki so vsebovala vitamine, zato so si pomagali na takšen način.

Duhovne lastnosti luninega koledarja

Repliko luninega koledarja smo izdelali iz enega kosa lipovega lesa. Les se je sušil naravno, na zraku, približno petdeset let. Dimenzije in oblike so bile izdelane po Medveščkovih načrtih, tisto, kar pa v njegovih načrtih ni bilo posebej označeno, smo smiselno prilagodili v skladu z namenom koledarja.

Duhovna moč izvirnega koledarja sega visoko v območje *prvi nastanek* po tau. Njegovo polje učinkuje v premeru 35 metrov. Izdelek je bil zelo kakovosten. Njegovo polje je primerljivo s poljem staroverskih svetišč, ali povedano drugače, izdelek ima tolikšno moč, da lahko predela entropijo baznih postaj 4G in 5G, prav tako lahko odstrani globoke travme v človeku, ki so se zapisale v njegovo duhovno telo zaradi nekega hudega stresa v preteklosti.

Tako kakovosten varovalni izdelek je zakamufliran kot večni lunin koledar visel na zidu ne da bi vzbujal pozornost, kajti bila bi res škoda, če bi se mu tedanji prebivalci odpovedali zgolj zaradi strahu in predsodkov.

Franc Šturm
20. 5. 2023